

תפ"ח 30841/07/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 30841-07-15 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
כבוד סגן הנשיאה השופט זלוצ'ובר - אב"ד
כבוד השופטת רז-לוי
כבוד השופט פרידלנדר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד שולי רוטשילד

נגד
פלוני

הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד נמר אלטורי

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין, עם זאת אין לפרסם כל פרט מזהה ביחס למתלוננות או לנאשם, לרבות שמם, מקום מגוריהם, מקום לימודיהם או מקום עבודתם.

השופטת י. רז-לוי

ההליך

1. הנאשם הורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון על פיו תוקן כתב האישום, במספר רב של עבירות מין במשפחה (אינוס), לפי סעיף 351(א) ובנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**"), ובשתי עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים) עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) ובנסיבות סעיף 348(ב) ובנסיבות 345(ב)(1) ובנסיבות 345(א)(1) לחוק העונשין.
2. הנאשם הינו אביהן של המתלוננות - ביתו הגדולה ילידת 1998 וביתו הצעירה ילידת שנת 2008 (להלן: "**הבת הגדולה**" ו"**הבת הצעירה**" בהתאמה). במועדים הרלוונטיים הנאשם ואימן של הבנות התגוררו יחד עמן.

אישום ראשון

3. במספר רב של הזדמנויות, במהלך השנים 2005 - 2010 או בסמוך לכך, כאשר ביתו הגדולה של הנאשם הייתה בין הגילאים 7-11, בשעה שהייתה עם הנאשם בבית לבד, בעל הנאשם את ביתו הגדולה שלא בהסכמתה החופשית בכך שהחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה.
4. הנאשם נהג להרים את ביתו הגדולה בזרועותיו, לקחת אותה מהסלון אל חדר השינה שלו, שם היה מפשיט את מכנסיה ותחתוניה, מתפשט, משכיב אותה על גבה על המיטה, נשכב מעליה כשהוא עירום ובוועל אותה שלא בהסכמתה החופשית בכך שהיה מחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה.
5. במהלך אירועים אלו נהגה ביתו הגדולה לבכות ואמרה לנאשם כי הוא מכאיב לה אך הנאשם התעלם ממנה.

והמשיך במעשיו. לאחר שהנאשם היה חדל ממעשיו נהגה הבת לברוח בריצה מהחדר. במהלך אירועים אלו וכתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת כאבים באיבר מינה.

הנאשם חדל מלבצע מעשים אלו לאחר שביתו הגדולה החלה לקבל מחזור חודשי כאשר הייתה כבת 11 או בסמוך לכך.

אישום שני

6. במועד שאינו ידוע, כמספר חודשים לפני תאריך 8.7.15, בעונת החורף, כאשר הבת הגדולה ואמה היו בקניות והבת הצעירה של הנאשם נשארה בבית לבד עם הנאשם, ביצע הנאשם בביתו הצעירה מעשים מגונים לשם גירוי סיפוק או ביזוי מיניים, בכך שהוריד את תחתוניה וגרם לה לכאבים באיבר מינה על ידי כך שנגע באיבר מינה באמצעות איבר מינו או באמצעות ידיו.

7. ביום 5.7.15 או בסמוך לכך, כאשר נשארה הבת הצעירה עם הנאשם לבד בשעות הערב, הוא נעל את דלת הכניסה לבית, הוריד לה את התחתונים, השכיב אותה במיטתה על הגב, מרח את איבר מינו באמצעות רוק, נשכב מעליה וחיך את איבר מינו באיבר מינה לשם גירוי סיפוק או ביזוי מיני. ביתו החלה לבכות ואמרה לנאשם שהוא מכאיב לה ואף החלה להכות את הנאשם. הנאשם התעלם ממנה והמשיך זמן מה במעשיו עד אשר חדל. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו לביתו הצעירה של הנאשם כאבים באיבר מינה.

הסדר הטיעון

8. במסגרת הסדר הטיעון סוכם בין הצדדים, כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. לעניין העונש הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם עונש של 17 שנות מאסר בפועל וההגנה תוכל לטעון כראות עיניה. כמו כן, בית המשפט יתבקש להשית על הנאשם, בנוסף לעונש המאסר בפועל, עונש מאסר מותנה לפי שיקול דעתו של בית המשפט. עוד סוכם, כי בטרם יטענו הצדדים לעונש יפקיד הנאשם סך של 30,000 ₪ בקופת בית המשפט לצורך פיצוי המתלוננות, כאשר התביעה תבקש להשית, בנוסף על הסכום שיופקד, פיצויים משמעותיים עבור שתי המתלוננות, וההגנה תטען כראות עיניה גם ביחס לרכיב זה. יצוין כי כדי לאפשר לנאשם להפקיד את הסכום האמור נדחו הטיעונים לעונש במשך חודשים רבים, כאשר בסופו של יום הנאשם הפקיד סך של 15,000 ₪ בלבד, בניגוד למוסכם. אלא שב"כ המדינה בקשה שלא לדחות עוד את הטיעונים לעונש, זאת לאור עמדת המתלוננות אשר מסרו לה שהן רוצות בכל מאודן שהתיק יגיע לסימום.

9. **מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם** עולה כי הנאשם הינו בן 50, נשוי ואב לשתי בנות - הן נפגעות העבירה בתיק זה. טרם ביצוע העבירות התגורר הנאשם עם אשתו ושתי בנותיו ולטענתו עובד מזה מספר שנים במפעל ייצור.

10. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית נוקשה, בה חווה היעדר תקשורת רגשית ודאגה לצרכיו הרגשיים מצד דמויות משמעותיות בחייו. בנוסף נחשף להתנהגות פוגענית מצד הוריו. על רקע דברים אלו פיתח הנאשם דימוי עצמי נמוך ותפקוד מצפוני לקוי. להערכת שירות המבחן הנאשם התקשה להתאקלם בארץ ולכן נטה להתבודדות חברתית ורגשית. הנאשם השתלב בתעסוקה יציבה אך החל לעשות שימוש לרעה באלכוהול שהלך והחריף.

עוד התרשם שירות המבחן, כי אישיותו של הנאשם אינה בשלה וילדותית בהתייחסויותיו למעשיו השליליים, הן בעניין האלכוהול והן בעניין פגיעותיו המיניות, ככאלה הניתנים להשכחה והתעלמות. ניכר כי הוא מחזיק בתפיסה מעוותת

ומאגית כלפי ילדים וכלפי בנותיו בפרט, כאשר תפיסה זו מתבטאת בין היתר בתפיסתו את בנותיו כיצורים מיניים. עוד צוין, כי ניכר שהנאשם אינו מבטא תובנות באשר למצבו ולכשלויו ולמעשים הפוגעניים בכך שהוא שולל מצבי סיכון עתידיים ושולל את הצורך בסיוע טיפולי.

11. אשר לסיכוי להישנות מעשים עבריינים צוין, כי העובדה שלנאשם אין רקע פלילי מהווה גורם סיכוי להימנעות מהתנהגות פורצת חוק בעתיד. מנגד, שירות המבחן מנה את הגורמים אשר עלולים להגביר את הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. בין היתר צוין כי מדובר באדם בעל ריכוז עצמי גבוה ומנגנוני שליטה עצמיים נמוכים, קשיי ויסות, ודימוי עצמי וגברי נמוך. הנאשם בעל דחפים מיניים מוגברים ומשיכה מינית לקטינים, אשר תועלה לפגיעה רבת שנים בבנותיו. הנאשם אינו מביע אמפטיה כלפי הסבל שגרם; נעדר תובנות לגבי מצבו והשלכות התנהגותו; עושה שימוש לרעה באלכוהול; שולל מצבי סיכון עתידיים; בעל קושי בעריכת בדיקה עצמית ביקורתית, ונוטה להשליך את האחריות לעבירות על גורמים חיצוניים ועל האלכוהול.

כמו כן, הנאשם שולל צורך בסיוע טיפולי בתחום ההתנהגות המינית הפוגענית, ומחזיק בעמדה כי אינו ראוי להיענש, שכן הוא מבין כיום את משמעות מעשיו והוא ישתנה. **כל אלו מגבירים את הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.**

12. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, זאת נוכח מבנה אישיותו ואי הכרתו במצבו ובפגיעה באחר ובצורך בבדיקה וטיפול עצמי. לעמדת שירות המבחן נדרשת במקרה זה ענישה מוחשית ביותר אשר תחדד עבורו את האחריות לעבירות ותעביר מסר ברור באשר למשמעות מעשיו, וכן פיצוי לנפגעות.

תסקיר נפגעות עבירה

13. לאור האמור בתסקיר מעצם טיבו, תוכנו, וכדי שלא לפגוע במתלוננות, אשר בתסקיר עצמו הודגשה בקשתן שלא יפורט האמור בתסקיר במסגרת ההליך בבית המשפט, אמנע מסקירתו ופירוט האמור בו. אסתפק בכך שאומר שהמדובר בתסקיר מפורט ומקיף, אשר התמונה המצטיירת ממנו הינה קשה, כאשר מדובר בפגיעה משמעותית בנפגעות העבירה במישורי חיים רבים הן בהווה והן בעתיד, ובפגיעה בתא המשפחתי בכללותו (ראה לדוגמא פסקת הסיכום בתסקיר בעמ' 11).

טיעוני המאשימה לעונש

14. המאשימה טענה, כי על בית המשפט לקבוע את העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם. במקרה זה מעשיו של הנאשם פגעו בזכויותיהן של המתלוננת לכבוד, לשלמות גופן ונפשן ולשליטה על גופן ופרטיותן.

15. אשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי הנאשם פגע בבנותיו שהיו רכות בשנים, תוך שהוא מטיל עליהן את מרותו ותוך ניצול הנגישות והאמון שהן נתנו בו. עוד צוין, כי הנאשם אנס את בתו הגדולה במשך מספר שנים, תוך הוא מתעלם מבכייה, מכאביה ומבקשותיה שיחדל, וכאשר הוא עושה שימוש בכוח על מנת למנוע את התנגדותה. הנאשם אף ביצע עבירות חמורות של מעשים מגונים כלפי בתו הצעירה כאשר אף לגביה הוא התעלם מבקשותיה ותחינותיה. עוד צוין, כי מן התסקיר עולה שאין כל אופק שיקומי לנאשם המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

16. המאשימה סבורה, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הינו בין 16-20 שנים. המאשימה הדגישה כי במקרה זה הסכימה לטעון לעונש של 17 שנות מאסר בלבד על מנת לחסוך את העדתן של המתלוננות ואת הסבל הכרוך בכך עבורן. בנוסף, מבקשת המאשימה כי יוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וכן

פיצוי משמעותי למתלוננות, וזאת בנוסף לפיצוי שהופקד על ידי הנאשם כתנאי להסדר.

טיעוני ההגנה לעונש

17. ב"כ הנאשם טען, כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה ובכך חסך זמן שיפוטי ניכר, כאשר כל הסדר הטיעון היה ביוזמתו של הנאשם אשר ביקש לקחת אחריות בשלב מוקדם של ההליך. בכך, נמנע העדתה של הבת הגדולה, דבר שהיה גורם נזק משמעותי למתלוננת ולאשתו של הנאשם.
18. אשר לעבירות ציין, כי מדובר בעבירות חמורות אך יש להתחשב בכך שמדובר בעבירות שבוצעו לפני ששנים, כאשר הנאשם הפסיק מיוזמתו את המעשים כלפי ביתו הגדולה כאשר הגיעה לגיל 11. על כן אין המדובר במקרה שבו הנאשם נתפס "על חם" או שחשיפת האירועים מסיימת את הפגיעה המינית.
19. ב"כ הנאשם הוסיף, כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהדברים אליהם נחשף הנאשם עוד בילדותו והמסגרת הנוקשה בה גדל פגמו בהתפתחותו המינית התקינה, גרמו להתפתחות עיוותי חשיבה בתחום המיני ולהתנהגות פוגענית. עוד צוין כי הנאשם דיבר בפתיחות בפני שירות המבחן אף אודות המשיכה אשר פיתח כלפי ביתו הגדולה.
20. נטען, כי יש לקחת בחשבון את העובדה שלמעשיו של הנאשם לא נלוותה אלימות קשה, אכזריות או איומים. כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי, עובדה המהווה גורם סיכוי להימנעות מפגיעה בעתיד. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם נותר למעשה בודד, אחרי חשיפת הפרשה, ללא משפחה נוספת בארץ.
21. עוד צוין כי הופקדו בקופת בית המשפט סכום של 15,000 ₪ מתוך 30,000 ₪, כאשר זה כל מה שהיה בידיו של הנאשם לגייס כדי לפצות את בנותיו.
- ב"כ הנאשם ביקש להדגיש כי יש לעשות שימוש בשיקולים של הרתעת הרבים במתינות ובזהירות. על כן, ההגנה סבורה כי במקרה זה העונש צריך להיות פחות מ-10 שנים.
22. הנאשם ציין בדיון: **"אני מאוד מצטער שככה יצא, ואני מבקש מבית המשפט להקטין את תקופת המאסר, ולהגיע להחלטה כלשהי, אני מבקש מבית המשפט לעבור טיפול כלשהו"**.

דין

23. הנאשם ביצע עבירות מין חמורות, קשות, ומכוערות כלפי שתי בנותיו, כאשר הפגיעה בבת הגדולה הינה חמורה במיוחד והתפרסה על פני מספר שנים (בהיותה בין הגילאים 7 ל-11 שנים). הוא ביצע בה מעשי אינוס רבים, תוך שהוא מכאיב לבתו ותוך התעלמות מהפגיעה בה, מבכייה ומהפצרותיה כי יחדל ממעשיו. על פי דבריו לעורכת התסקיר, תדירות המעשים הייתה מדי שבוע. כלפי הבת הצעירה ביצע הנאשם שתי עבירות של מעשים מגונים בשתי הזדמנויות שונות, כאשר במקרה הראשון הוריד את תחתוניה ונגע באבר מינה בידיו או באמצעות אבר מינו ואף גרם לה לכאבים, ובמקרה הנוסף הוריד את תחתוניה, חיכך את איבר מינו באיבר מינה כשהמתלוננת אומרת לו שהדבר מכאיב לה והיא אף החלה להכותו.
24. סעיף 40ג(א) קובע **"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע"**.
25. על בית המשפט לבחון ראשית את העבירות על פי המבחן הצורני-עובדתי מבחינת רצף וסמיכות יחסית של המקום והזמן לביצוע העבירות, והאם ניתן להפרידן, או שמא מדובר במכלול אחד של פעולות שמהוות

מסכת עבריינית אחת. בשלב השני על בית המשפט לבחון מבחינה מהותית האם מדובר באירוע אחד או שיש לפצלו למספר אירועים כאשר יש חשיבות למספר הקורבנות, הנזק שהסב הנאשם והאינטרסים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהתנהגותו של העבריין [ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (29.10.2014)]. על כן כאשר המדובר במעשים אשר בוצעו כלפי מספר קורבנות יש להתייחס למסכת מעשים כלפי כל נפגע כאירוע נפרד [ע"פ 1074/14 **מישיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (8.2.2015), פסקה 33]. במקרה זה מאחר והנאשם פגע בכל אחת מבנותיו, נתייחס לפגיעה בכל בת כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (למרות שהמאשימה טענה למתחם אחד כולל).

קביעת מתחמי העונש ההולם

26. בחינת נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם מעלות, כי מדובר במעשים מיניים חמורים. הנאשם ניצל את קטינותן ואמונן של בנותיו הקטינות בו לצורך ביצוע זממו ולשם סיפוקו המיני, תוך ניצול לרעה של מעמדו כאביהן. הנאשם אשר מופקד על שמירה על ביטחון וטובתן, הוא שפגע בהן תחת זאת, באופן כה קשה ובוטה. חומרה נוספת שיש ליחס למעשיו של הנאשם נוגעת לגילן של הבנות. שכן הפגיעה בבת הגדולה החלה בגיל צעיר, כשהיא בת 7 בלבד, ונמשכה במשך מספר שנים, עד שהייתה כבת 11 והיא נפסקה רק לאחר שהחלה לקבל מחזור החודשי; והפגיעה בבת הצעירה הייתה כשהייתה כבת 8.

27. הנאשם פגע בביתו הגדולה באופן ממושך במשך כחמש שנים, מעת שהייתה בת 7 שנים בלבד. הפגיעות כללו מעשי אינוס חמורים בהזדמנויות רבות לאורך שנים, כאשר הנאשם היה בועל אותה בכוח, נשכב מעליה כשהוא עירום בעוד המתלוננת הייתה מתנגדת בכל כוחה, בוכה ומבקשת ממנו שיחדל. הנאשם לא נשמע לתחינותיה והמשיך במעשיו הנתעבים, משל הייתה מתלוננת כלי שרת לסיפוק גחמותיו ותאוותיו, וכאשר הנאשם בעצמו מתאר בתסקיר פגיעות מיניות רצופות וסדירות אחת לשבוע. אך בכך לא התמצו מעשיו הפוגעניים והקשים של הנאשם, שכן לאחר מספר שנים החל לפגוע מינית בביתו הצעירה. נוסף נוסף של חומרה מצוי נוכח ניצולו של הנאשם את תמימותה של ביתו הצעירה, אשר נוסף לגילה הצעיר, אף סובלת מקשיים שונים אשר הופכים אותה לפגיעה עוד יותר.

28. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם היה מודע למשיכתו המינית כלפי ביתו הגדולה עוד בהיותה צעירה מאוד בשנים ולמרות זאת לא פנה לקבלת עזרה ולא שיתף איש בתחושותיו ובסכנה הנובעת מהן.

29. מתחם העונש ההולם יקבע אף בהתאם למידת הנזק שנגרם ושעתיד להיגרם למתלוננות ממעשיו של הנאשם, כפי שעולה מתסקיר נפגעות העבירה. לבקשת נפגעות העבירה ולאור תוכנו של התסקיר, נמנענו מלפרט את תוכנו. עם זאת נדגיש, כי מהתסקיר עולה שבנותיו של הנאשם נפגעו מאוד כתוצאה ממעשיו, וכי ברי שהנזק מעבירות מין, בייחוד כאשר מדובר בקטינים הינו בחלקו נזק שיתגבש בעתיד. שכן ההתמודדות עם הפגיעה המינית, תוצאותיה והשלכותיה, אינה נקודתית, אלא התמודדות רבת שנים, כאשר ההיבטים השונים של הפגיעה, שבים וצפים בשלבים שונים בחייו של הקטין. פגיעתן וחומרתן של עבירות מין ידועה בייחוד כאשר הן מבוצעות כלפי קטינות וכאשר העבירות מבוצעות בתוך המשפחה בתוככי הבית, אשר אמור להיות עבורן עוגן ומקום מבטחים.

בהקשר זה יפים דברים שנאמרו בע"פ 707/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 11 (6.7.2015):

"האינטרס הציבורי מחייב כי ענישת עברייני המין תבטא את מידת הסלידה של החברה ממעשיהם הנפשעים, תמנע הישנותם ורתיע אחרים מביצוע עבירות אלו (ע"פ 6802/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (6.1.2015)). האינטרס הציבורי מתחזק

שעה שביצוע עבירות המין מופנה כלפי קטינים וקטינות, וזאת בשל הפוטנציאל ההרסני של השפעת עבירות אלו על מי שזהותם האישית והמינית טרם התעצבה. עמד על כך בית משפט זה (השופט ס' ג'ובראן) בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.7.2012)

"אומנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת" (ההדגשות אינן במקור - י.ר.ל.)

30. ידוק, אין לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שביתו הגדולה מנהלת כיום אורח חיים תקין, כשהיא מנסה בכל כוחה להמשיך הלאה ולהתמודד עם כל המטלות שמונחות לפתחה ועם המטרות שהציבה לעצמה, והכל למרות הפגיעות בה והחיים הלא פשוטים שנכפו עליה, גם לאור מעצרו של הנאשם. בהינתן האמור הרי ניסיונו של הנאשם להצביע על כך שתפקודן של המתלוננות לא נפגע, כנקודת זכות הפועלת לטובתו, הינו ניסיון חסר שחר, הן בפן העקרוני, והן בשים לב לפגיעה המשמעותית הנוכחית והעתידיה במתלוננות ובתא המשפחתי, כעולה מתסקיר נפגעות העבירה.

31. יש ליתן את הדעת גם לפגיעה הקשה של מעשי הנאשם במשפחה כולה, הן מבחינת פירוק התא המשפחתי והן מבחינת הקשיים הכלכליים שהתעצמו בעקבות היעדרותו מהבית לאחר מעצרו, והפגיעה שנוצרה כתוצאה מכך, הן בפן הכלכלי והן בפן הפונקציונאלי אותו מילא הנאשם. בנוסף לפגיעה עצמה, חלק מאותם עניינים ומטלות שהתווספו, מוטלים עתה על כתפיה של ביתו הגדולה.

32. הנאשם במעשיו פגע בשלימות גופן של הקטינות, ביטחונן האישי, פרטיותן ואושרן. הנאשם פגע בזכותן של המתלוננות לכבוד ולאוטונומיה על גופן, ובזכותם של קטינים להגנה מפני ניצול לרעה ומפני פגיעה בהתפתחותם התקינה, שכן פגיעה מסוג זה הינה בעלת השלכות חמורות על התפתחותם של הקטינים בעתיד ובהווה, דבר העולה בבירור מתסקיר נפגעות העבירה שהוגש בפניו. במקרה זה מעשיו של הנאשם אף פגעו בזכותן של הקטינות לשלמות התא המשפחתי.

"בית-משפט זה דן לא אחת בפרשות רבות וקשות של ביצוע עבירות-מין בקטינים, בתוך המשפחה שבהן ניכר ניצול של הקרבה הפיזית, המשפחתית והנפשית בין מבצע העבירה לבין קורבנותיו. הפגיעה שמסבות עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעתם. יפים לעניין זה הדברים שכתבה השופטת ע' ארבל בע"פ 6990/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.2008):

'על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש

הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייניו וליציבור העבריינים בכוח".

[ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (פורסם בנבו, 27.08.2014); ראו גם ע"פ 3848/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (פורסם בנבו, 21.2.2017)].

33. בעבירות בהן הורשע הנאשם קבע המחוקק עונש מזערי לפיו: "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו" (סעיף 355 לחוק העונשין).

34. במקרה זה הנאשם הורשע בגין עבירות מין במשפחה - מספר רב של עבירות אינוס באישום הראשון כלפי בתו הגדולה, ושתי עבירות של מעשים מגונים באישום השני כלפי בתו הצעירה. העונש המינימאלי בגין עבירת אינוס **אחת** לפי סעיף 351(א) לחוק, הינו 5 שנות מאסר, אשר לפחות את חלקו יש לרצות במאסר בפועל.

בתיקון 113 לחוק העונשין לא נקבע היחס שבין העונש המזערי לקביעת המתחם. עם זאת צוין, כי הוא בעל השפעה על מתחם העונש ההולם [ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.12.2015), פסקה 32-31].

על כן נקבע כי תחתיתו של המתחם תהיה נמוכה מתחת לרף שנקבע כעונש מזערי רק מטעמים מיוחדים שיירשמו, כאשר מתחם העונש ההולם יקבע ביחס למאסר בפועל [ע"פ 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (1.2.2015); ע"פ 1079/16 מדינת ישראל נ' יניב נחמן (פורסם בנבו, 01.08.2016), פסקה 18].

35. קביעת עונשי מינימום לעבירות אלו מעידה על החומרה שמייחס המחוקק לעבירות אלו:

"בית משפט זה התייחס ברמה הכללית לבחירת המחוקק לקבוע עונשי מינימום בעבירות אלו:

"בשנים האחרונות נזקק המחוקק בישראל לשינויים חקיקתיים בעבירות המין יותר מאשר בכל העבירות הפליליות האחרות. מגמתם העיקרית של שינויים אלה מבטאת את הנטייה להחמרה משמעותית במידת העונש המרבי שנקבע לעבירות הללו. יתרה מזאת, המחוקק קבע עונשי מינימום בגין עבירות מין, עונשים המבטאים את הגישה כי יש להתייחס לעבירות מין כאל קטגוריה מיוחדת של עבירות חמורות... ההנחה היא שהנזק החמור הנגרם לקורבנות בעבירות מין עשוי להוות שיקול בטרם קובע בית-המשפט את העונש הראוי. בכך נתן המחוקק ביטוי למגמה ההולכת ומתפתחת בשיטתנו, שלפיה ההליך הפלילי מביא בחשבון לא רק את הפגיעה בנאשם - זו העומדת ברקע התנהגותו ומתעצמת בניהול ההליכים נגדו, אלא גם את הפגיעה בקורבן (ע"פ 4890/01 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 594, פסקאות 8-9 לפסק דינה של השופטת ביניש (2001))." [ע"פ 6662/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (02.03.2015)]

36. לצורך קביעת מתחם הענישה נסקור את מדיניות הענישה כפי שנקבעה במקרים דומים ביחס לכל אישום. עם זאת יש לשים אל לב להערת בית המשפט העליון בהקשר זה כי "אין זהות בין מתחם העונש

ההולם ובין מדיניות הענישה הנוהגת. מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים ומדיניות הענישה היא רק אחד מאותם השיקולים [ע"פ 6544/16 ניסנצוויג נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו) [21.2.2017)].

מדיניות ענישה ומתחם העונש ההולם ביחס לאישום הראשון

37. אישום זה מתייחס למספר רב של עבירות מין במשפחה (אינוס) אשר ביצע הנאשם כלפי ביתו הגדולה במשך מספר שנים בין הגילאים 7 ל-11 שנים בעל הנאשם במספר רב של הזדמנויות את ביתו בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה.

להלן נסקור את פסיקת בתי המשפט במקרים דומים:

א. בע"פ 2642/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.07.2013) - אישר בית המשפט העליון עונש של 12 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של ₪ 75,000 שהוטל על אב חורג אשר ביצע מספר רב של עבירות אינוס ומעשי סדום בביתו החורגת במשך 6 שנים. באותו עניין התחשב בית המשפט בנסיבות האישיות של המערער אשר כללו מצב בריאותי רעוע, כאשר בענייננו אין נסיבות אישיות מיוחדות או יוצאות דופן.

ב. בע"פ 40/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (12.04.2016) - המדובר באב אשר הורשע בביצוע מעשי אינוס רבים ומעשים מגונים ואיומים (כאשר ההודאה באה לאחר שהחלה שמיעת הראיות בתיק). שם המתלוננת הרתה לאביה ונאלצה לבצע הפלה. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על קולת העונש והעמיד אותו על 19 שנות מאסר בפועל (תחת 17 שנות מאסר שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי) ופיצוי בסך של ₪ 150,000 (עוד יצוין כי הנאשם הורשע באישום נוסף כלפי אשתו בגין תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים).

ג. בע"פ 8805/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (02.04.2017) - הוטל על המערער עונש של 22 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של ₪ 258,000 לאחר ניהול הוכחות, לאחר שביצע במשך 4 שנים בביתו מעשי אינוס, מעשי סדום תוך החדרת איבר מינו לפיה, החדרת איבר מינו לפי הטבעת, מעשים מגונים, תקיפה ואיומים. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ד. בע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (09.10.2016) - המערער הורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בארבע עבירות של בעילה אסורה של ביתו הקטינה כבת 16, מעשה סדום ומעשה מגונה. המערער נדון ל 13 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של ₪ 100,000 למתלוננת, ובית המשפט העליון דחה את הערעור.

ה. בע"פ 6028/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.3.2014) - המערער ביצע עבירות מין חמורות כלפי שתי בנותיו - עבירות אינוס רבות ומעשה סדום בבת הגדולה מעת היותה בת 5 ועד גיל 12 ובבת הצעירה מהיותה בת 3 ועד גיל 12. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש מאסר של 18 שנים בפועל ופיצוי של ₪ 120,000 לכל אחת מבנותיו. העונש אושר בבית המשפט העליון.

לאור כל המקובץ, ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של המקרה שבפנינו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והנזק הכה משמעותי שנגרם לנפגעת העבירה, מצאנו כי מתחם העונש ההולם בגין אישום זה הינו בין 14-20 שנות מאסר בפועל.

מדיניות ענישה ומתחם העונש ההולם ביחס לאישום השני

38. אישום זה מתייחס לשתי עבירות מין במשפחה של מעשים מגונים, בכך שבמקרה אחד הנאשם הוריד את תחתוניה, ונגע באיבר מינה של ביתו הצעירה בידיו או באמצעות איבר מינו תוך שהוא גורם לה לכאבים באיבר מינה, ובמקרה נוסף חיכך את איבר מינו באיבר מינה תוך שהוא גורם לה לכאבים.

להלן נסקור את פסיקת בתי המשפט במקרים דומים:

א. בע"פ 2470/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.10.2015) - אישר בית המשפט העליון עונש של 20 חודשי מאסר בפועל לדוד אשר ביצע בשלוש הזדמנויות מעשים מגונים באחיניתו בת ה-7 לאחר ניהול הוכחות.

ב. בע"פ 5421/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.08.2013) - אישר בית המשפט העליון עונש של 4 שנות מאסר בפועל ופיצוי למתלוננת בסך של ₪ 100,000 שהוטל על סב שביצע מעשים מגונים בנכדתו לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון וכאשר נלקחו בחשבון גילו המתקדם ומצבו הבריאותי הרעוע.

ג. בע"פ 8045/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.11.2014) - הורשע המערער על בסיס הודאתו בעבירות של ניסיון עבירת אינוס, מעשה מגונה ובהחזקת פרסום תועבה. המערער הינו אביה של המתלוננת ובעת שהמתלוננת הייתה כבת 9-10 ושהתה בביתו נוכח הסדר משמורת, המערער נשכב לידה הפשיל את תחתוניה, ניסה להחדיר את אצבעו לאיבר מינה, נגע באיבר מינה, הניח את ידה על איבר מינו. בנוסף, נמצאו במחשבו האישי שלושה סרטי תועבה בהם מעורבים ילדים. בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל.

לאור כל המקובץ, ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבותיו של המקרה שבפנינו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולנזק המשמעותי שנגרם לנפגעת העבירה, מצאנו כי מתחם העונש ההולם הינו בין 2-5 שנות מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם:

39. הנאשם כבן 50, נשוי ואב לשתי בנות - הן המתלוננות בתיק זה. הנאשם פרנס את משפחתו ועבד במפעל במשך שנים לא מועטות.

40. בגזירת עונשו של נאשם בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע עבירה. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה ששיתף פעולה עם רשויות החוק, הודה במעשים המיוחסים לו ובכך נמנעה העדת המתלוננות ואימן. הודאת הנאשם אף מנעה את הסבל אשר היה נגרם למשפחה מניהול ההליך וחסכה זמן שיפוטי יקר. הנאשם אף הפקיד פיצוי מסוים במסגרת הסד הטיעון, אף כי רק חלק מהפיצוי שהוסכם כתנאי להסדר, הופקד בפועל.

41. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי. עם זאת יש לזכור כי המדובר בנאשם אשר ביצע מעשים מיניים חמורים כלפי בנותיו במשך שנים רבות, ובמקביל לתפקודו הנורמטיבי לכאורה, כלפי חוץ.

42. אשר לעונש הרי בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין, יש לקבוע במקרה זה עונש כולל לכלל המעשים אשר יהלום את חומרת המעשים בכללותם ואת נסיבות ביצוע העבירות.

סיכום:

אשר על כן, לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים ואת מכלול נסיבות העניין אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:
א. מאסר בפועל של 16 שנים מיום מעצרו - 7.7.15.

ב. מאסר מותנה של 18 חודשים וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה מן העבירות בהן הורשע, או כל עבירת מין שהיא פשע.

ג. פיצוי למתלוננת באישום הראשון (הבת הגדולה) - הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק בסך של 258,000 ₪, זאת לאור ריבוי המעשים, משכם, ותמונת הנזק. הפיצוי למתלוננת זו יופקד בחשבונה על פי פרטים שתמסור ב"כ המאשימה לבית המשפט בתוך 7 ימים מהיום, כאשר הסך של 15,000 ₪ אשר הופקד כבר על ידי הנאשם, יועבר לזכותה של מתלוננת זו ויקוזז מסכום הפיצוי שנפסק לה.

ד. פיצוי למתלוננת באישום השני (הבת הצעירה) בסך של 50,000.

הפיצוי יופקד בחשבון נאמנות שיפתח על ידי אמה של הקטינה לטובתה, וישמר שם בנאמנות עד שתגיע לבגירות. הסכומים יושקעו עבודה, או ייעשה בהם שימוש לצרכיה, לפי תכנית שתאושר על ידי בית-המשפט.

זכות-ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' תשרי תשע"ח, 26 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

נתן זלוצובר, שופט אב"ד **יעל רז לוי, שופטת** **שלמה פרידלנדר, שופט**
סגן הנשיאה